

ע"פ 5091/15 - מוסטפא סעדי, כאמל חטיב נגד מדינת ישראל, מהדי בדראן, מחמד בדראן, מוופק בדראן

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייט

ע"פ 5091/15

לפני:

כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט צ' זילברטל
כבוד השופט מ' מזוז

המערערים:

1. מוסטפא סעדי
2. כאמל חטיב

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. מהדי בדראן
3. מחמד בדראן
4. מוופק בדראן

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה
(כב' השופט א' טובי) מתאריך 03.06.2015 ב-ת"פ
23550-04-14; בקשה לצירוף משיבים לערעור;
הודעת המערערים מתאריך 17.01.2016

בשם המערערים:

עו"ד איברהים כנאענה

בשם המשיבה 1:

עו"ד אבי וסטרמן

פסק-דין

השופט ח' מלצר:

1. בתאריך 16.12.2015, במסגרת הדיון שהתקיים בפנינו בערעור שבכותרת, הודיע בא-כוח המערערים, על דעת מרשיו, כי הם מבקשים לחזור בהם מן הערעור על חומרת העונש. עם זאת, המערערים שמרו לעצמם את הזכות לבקש את צירופם של המתלוננים לערעור כדי שאלה יצרפו הודעה לפיה הם מוותרים על הפיצויים שנפסקו לזכותם בגזר דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד בחיפה (כב' השופט א' טובי) ב-ת"פ 23550-04-14 (להלן: גזר הדין).
- בהחלטתנו מאותו תאריך נקבע כי ככל שתוגש בקשה כאמור, המשיבה תמסור את עמדתה בנושא, ובהיאסף החומר ינתן פסק דין במכלול מבלי צורך בקיום דיון נוסף.
2. בתאריך 31.12.2015, המערערים הגישו בקשה לצירופם של ארבעת המתלוננים בתיק - כמשיבים לערעור, וכן ביקשו להורות על ביטול רכיב הפיצויים מושא גזר הדין. המערערים הפנו בעניין זה להסכם הסולחה שנערך בינם (ושני נאשמים נוספים באותה פרשה) לבין ארבעת המתלוננים בתיק: מהדי בדראן, מחמד בדראן, מוופק בדראן (להלן יחדיו: שלושת המתלוננים) ו-סאמח בוקאעי (להלן: סמאח). במסגרת הסכם הסולחה, המתלוננים קיבלו מהמערערים סך של 30,000 ש"ח כפיצוי על נזקיהם.
- המערערים צירפו לבקשתם תצהיר בחתימתם של שלושת המתלוננים לתמיכה בבקשתם. המערערים הוסיפו במסגרת זו כי לא היתה באפשרותם להחתים את סאמח על תצהיר זה, מאחר והלה עזב את תחומה של מדינת ישראל ולא ידוע מתי יחזור, אם בכלל. חרף זאת, המערערים טענו כי סאמח קיבל את חלקו בפיצוי, מושא הסכם הסולחה הנ"ל, טרם עזיבתו את ישראל.
3. המשיבה בתגובתה לבקשה, הותירה את ההחלטה בנוגע לפיצוי בעניין שלושת המתלוננים לשיקול דעתו של בית המשפט, חרף טענתה כי בית המשפט המחוזי הנכבד היה ער לקיומו של הסכם הסולחה הנ"ל בשעת מתן גזר הדין. יחד עם זאת, המשיבה ביקשה לדחות, בנסיבות העניין, את בקשת המערערים ביחס למתלונן סמאח.
4. נוכח העובדה שהתצהיר שצירפו המערערים לבקשתם שלעיל לא עמד בדרישות ההחלטה מתאריך 16.12.2015 - ניתנה למערערים, בהחלטה מתאריך 06.01.2016, אפשרות לתיקון המסמכים שהוגשו על ידם. כן נאמר בהחלטה כי על המשיבה למסור את תגובתה להגשת המסמכים המתוקנים, במידה והמערערים יעשו כן.
5. בתאריך 17.01.2016, ובעקבות ההחלטה הנ"ל, המערערים הגישו תצהיר מתוקן, ובגדרו המתלוננים מצהירים במפורש כי הם מוותרים על הפיצויים שנפסקו לזכותם בגזר הדין. המערערים הוסיפו בהודעה הנלווה שהגישו - הפניה לגזר הדין בעניינם של שני שותפים נוספים לפרשה (נאשמים 3 ו-4) מתאריך 14.01.2016, שבגדרה בית המשפט המחוזי הנכבד לא השית עליהם פיצוי.
6. בתאריך 25.01.2016, המשיבה הודיעה בתגובה למסמכים המתוקנים, כי היא שבה על עמדתה, כאמור

בפיסקה 3 שלעיל.

7. נוכח כל האמור לעיל, ובהעדר עמדתו של סמאח בנושא הפיצוי - אנו מורים כדלקמן:

(א) שלושת המתלוננים יצורפו כמשיבים 2-4 לערעור.

(ב) רכיב הפיצוי ביחס לשלושת המתלוננים, מושא גזר הדין - מבוטל.

(ג) רכיב הפיצוי מושא גזר הדין בעניינו של המתלונן סאמח (בסך 3,000 ש"ח) יוותר על כנו.

8. בכפוף לאמור בפיסקה 6 (א-ג) שלעיל - הערעור נדחה.

ניתן היום, ט"ז בשבט התשע"ו (26.1.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט